

SOLIA

THE HERALD

SUMMER 2022

VOL. LXXXVII, No. 7-9

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop NATHANIEL (Popp)

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop ANDREI (Hoarște)

SOLIA

ROMANIAN EDITOR:

Mr. Florin Ristache

ENGLISH EDITOR:

Mr. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Dr. Remus Grama

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA-THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published quarterly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by the Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodical postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 885-3257, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Website: roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA-THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Photo submissions: Use high resolution/quality digital camera settings (at least 300 dpi).

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Contents

- 3 *Spovedania - Poarta Cerului*, Stelian Gomboș
- 6 *Singura Poartă către Împărăția lui Dumnezeu*, Părintele Arsenie
- 7 *Învățăturile Sfinților Părinți*
- 8 *A Life Changing Conversation*, Monk Raphael (Brown)
- 11 *From Parishes and Monasteries...*
- 18 *2022 Episcopate Congress Highlights*, David Oancea
- 20 *Cuvânt la Înălțarea Sfintei Cruci*, Sfântul Ioan Maximovici
- 24 *2022 Scholarship Recipients*
- 26 *"A Declaration for Orthodox Christian Unity in America"*
- 29 *Financial Report*
- 31 *Vatra Generations Appeal*

**„Cel Ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului
Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale
dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule!” (Condac—Glas 4)**

**“As You were voluntarily raised upon the cross for our
sake, grant mercy to those who are called by Your
Name, O Christ God” (Kontakion—Tone 4)**

Spovedania – Poarta Cerului

Preotul, instituit de Mântuitorul nostru Iisus Hristos în viața Bisericii prin Sfinții Apostoli, are misiunea de a sfinți prin Sfintele Taine și Ierurgii, de a învăța prin cuvânt și prin exemplul personal, și de a sluji în Biserică și în tot locul lui Dumnezeu și oamenilor. De a învăța despre Dumnezeu că există, că este Creatorul lumii, că este Creatorul nostru, al tuturor, că și noi, fiii Lui, suntem între noi frați. Că Dumnezeu creându-ne nu ne-a lăsat în părăsire, că veghează asupra noastră a tuturor, așa cum spune Domnul nostru Iisus Hristos, că nici un fir din părul capului nu cade fără știrea lui Dumnezeu. Dumnezeu veghează asupra destinelor noastre în cele mai mici amănunte, iar preotul este cel care trebuie să dea mărturie despre Dumnezeu în fața noastră, a oamenilor, și care trebuie să dea mărturie lui Dumnezeu despre noi. Nouă ne dă mărturie despre Dumnezeu, iar lui Dumnezeu îi dă mărturie despre noi. Pentru că preotul are misiunea de a conduce viața sufletească a credincioșilor care i s-au încredințat lui. El răspunde în fața lui Dumnezeu de credincioșii ce i s-au încredințat.

Preotul este duhovnic, Părinte duhovnicesc. Mare taină este taina duhovniciei. Fără îndoială și celelalte sunt tot atât de mari. Fiindcă prin Botez preotul ne introduce în creștinism, în casa lui Dumnezeu. Preotul ne sfințește apoi toate evenimentele vieții și Îl aduce pe Iisus Hristos în viața fiecăruia, prin Sfânta Împărtășanie. Preotul sfințește căsătoria și nașterea de prunci. Preotul ne conduce pe ultimul drum, atunci când încheind socotelile cu viața aceasta, pământească ne prezentăm dincolo, în fața lui Dumnezeu. Preotul ne conduce până la ultimul pas pe lumea aceasta, vremelnică ca și cum ar da mărturie despre noi lui Dumnezeu până în ultima clipă a trecerii dincolo. Și va da, fără îndoială, mărturie despre noi și dincolo. Însă preotul, fiind duhovnic, are misiunea extraordinară, permanentă și tainică de a ne împăca cu Dumnezeu. De a face în așa fel încât slăbiciunile noastre omenești, greșelile noastre omenești, păcatele noastre, să le facă, în virtutea mandatului primit de la Dumnezeu, iertate, și să ne nască din nou. Să ne facă din nou curați, așa cum am fost înainte, prin iertarea pe care ne-o dă după mărturisire, prin Sfânta Taină a Spovedaniei. Mare lucru este acesta și mare privilegiu. Eu aș zice că este cel mai mare privilegiu care s-a dat vreodată oamenilor. Acesta ca oamenilor să li se poată șterge trecutul. Gândiți-vă: de câte ori nu facem noi fapte ireversibile și iremediabile, condamnabile din punct de vedere moral. Legile civile nu știu ce-i aceea iertare. Legile civile pedepsesc orice încălcare de lege. Iată că în creștinism există această posibilitate ca pentru greșelile împotriva normelor morale, prin Părintele duhovnic, să fii iertat și să te împaci cu Dumnezeu. Chiar dacă aici pe pământ trebuie să-ți plătești unele fărâdelegi,

că drept este ca pe unele să le plătești dacă le-ai făcut, dar în conștiința ta ai posibilitatea să te știi împăcat cu Dumnezeu, să te știi iertat de ceea ce ai făcut.

Așa se întâmplă miracolul extraordinar al nașterii din nou. Fiindcă acesta este sensul nașterii din nou. Aceasta înseamnă om nou. Mântuitorul Iisus Hristos și Sfântul Apostol Pavel, teologii și preoții în predicile lor vorbesc adesea despre nașterea din nou. Ce este așadar nașterea din nou? Bineînțeles că nu este aceea pe care o înțelegea Nicodim, unul din învățații Legii vechi, care în întâlnirea cu Domnul, Mântuitorul și Stăpânul lumii L-a întrebat: Doamne, cum o să mă pot eu naște din nou, că doar n-o să pot eu intra din nou în pântecele maicii mele? Ei bine, nașterea din nou este nașterea spirituală prin iertarea păcatelor. Devii realmente om nou prin aceea că ți s-a șters tot trecutul. Acest lucru se face prin Preotul duhovnic. Duhovnicul are această putere teribilă și deosebită de a lega și dezlega. Vă dați seama ce înseamnă să dai unui om puterea de a dezlega păcatele, cu convingerea netă și sigură că odată pronunțată de către el dezlegarea, această pronunțare este luată în considerare de Dumnezeu? Și că din lista neagră a lui Dumnezeu ești șters din momentul acela prin cuvintele preotului duhovnic? Este așa, pentru că așa ne-a spus Dumnezeu că este. Și noi credem toți în această misiune iertătoare, extraordinară, teribilă, înnoitoare a preotului prin oficiul său de Părinte duhovnicesc: să știm și că realizăm cu toții ce mare răspundere au. Fiindcă este adevărat că Dumnezeu ne iartă; este adevărat că Dumnezeu ia aminte la pocăința celui care a greșit. Dar trebuie să existe această pocăință. Toate păcatele se iartă, cu o singură condiție: să fie recunoscute ca păcate. Să fie recunoscute ca păcate și să fie căință, regret și părere de rău pentru ele. Toate păcatele se iartă. Există o singură excepție: păcatul împotriva Duhului Sfânt. Așa ne spune Mântuitorul Iisus Hristos. Este vorba de păcatele ce se fac din rea-voință, din rea-credință, pentru care nu se cere iertare și care nu sunt recunoscute ca păcate de către cel care le-a săvârșit. Păcatul împotriva Duhului Sfânt este păcatul împotriva evidenței. Adică toți văd că peretele acesta este alb, și totuși vine unul și susține cu toată convingerea că este negru. Acesta este păcat împotriva evidenței. Acesta nu se poate ierta pentru că vine dintr-o pervertire totală, fundamentală, ontologică, dintr-o pervertire cumplită a sufletului omenesc, aceea de a nu recunoaște evidența. Acesta nu se iartă. Și acesta, dacă este recunoscut, se iartă, pentru că toate păcatele recunoscute se iartă. De aceea primul lucru pe care trebuie să-l aibă în vedere Duhovnicul în scaunul mărturisirii și a spovedaniei este acesta: să-l facă pe cel care vine să-și spună păcatele, să le recunoască. Și să facă promisiunea că nu le va mai face. După puterea lui, să facă pe loc promisiunea, să dorească atunci să nu le mai facă. Aceasta este condiția ce duce la iertare. De aceea, după fiecare spovedanie, chiar dacă se dă un canon, chiar dacă se dă o amânare de la Sfânta Împărtășanie, păcatele se iartă. Păcatele mărturisite se iartă. Împăcarea cu

Dumnezeu se produce în momentul acela, și ea depinde de înțelepciunea, de tactul, de cunoașterea, de priceperea Părintelui Duhovnic.

Fără îndoială, sunt păcate care necesită o oarecare formă de căință și pocăință. De aceea Sfinții Părinți au stabilit canoane, care spun: pentru o anumită greșeală, trebuie să se facă următoarea pocăință, oprire de la Împărtășanie, metanii, etc. I se dă penitentului un oarecare canon și acesta, în taina sufletului și a odăii lui, trebuie să facă această pocăință, pentru ca să simtă și în felul acesta iertarea lui Dumnezeu care i-a venit prin duhovnicul său. Părintele duhovnicesc trebuie să ierte, dar trebuie să fie și cu grijă ca să dea celor cu păcate mai grele o anumită penitență de executat. Să nu fie nici prea grea, să sperie, să înfricoșeze, să nu fie nici prea ușoară, să banalizeze, așa încât să creadă omul, credinciosul respectiv că se iartă prea ușor, și că totul se iartă fără condiții. Totul se iartă, dar cu condiția îndreptării și cu o anumită condiție a ispășirii păcatului respectiv. Iată lucruri pe care trebuie să le știe, să le aplice ori să le împlinească Preotul duhovnic. Însă lucrul cel mai important pe care trebuie să-l știe duhovnicul este acela că trebuie să păstreze secretul spovedaniei. Este o obligație esențială. Părintele duhovnic care dezvăluie secretul spovedaniei trebuie depus de îndată din treapta preoției, ca nedemn de ea. Să știți că aceasta este rânduiala. Este foarte aspră dar altfel nu se poate, pentru că își pierde încrederea credincioșilor. Este o trădare a lor. Trebuie să conștientizăm cu toții faptul că Spovedania se face ca în fața lui Dumnezeu. Preotul duhovnic nu mai este atunci om ca toți oamenii. În scaunul spovedaniei el este ca și Dumnezeu care ascultă mărturisirea omului. El nu are dreptul prin urmare să facă uz de ceea ce au auzit urechile lui. Nu are dreptul să facă uz în fața nimănui, nici în fața altui preot, nici în fața episcopului, decât atunci când are un caz foarte grav pe care nu știe cum să-l rezolve. Atunci vine la episcop să-i ceară sfat, dar nu-i spune despre cine este vorba. Nu are voie să dezvăluie numele celui în cauză. Părintele duhovnicesc trebuie să primească numai spovedania acelui care vine să se spovedească. Aceasta este o altă regulă importantă. Că sunt unii care vin și-i spovedesc pe alții. Pe asemenea oameni duhovnicul nu trebuie să-i spovedească. Fiecare își spovedește păcatele lui proprii, cele pe care le-a făcut el. Și, odată spuse, păcatele sunt spuse pentru totdeauna. Penitentul nu le mai spune niciodată nimănui. Odată iertate, sunt iertate pentru totdeauna și nu le mai repetă la altă spovedanie. Iar preotul, odată ce le-a auzit, nu și le mai aduce aminte. Nu le amintește nici măcar celui care i le-a spovedit odată. Acela trebuie să rămână cu convingerea că s-au iertat și s-au uitat. Să nu rămână cu vreo jenă față de preot. Părintele duhovnic nu trebuie să-și schimbe atitudinea față de cel de la care a auzit spovedania. Acela trebuie să-și mențină în fața preotului aceeași demnitate pe care a avut-o mai înainte. Să-și mențină demnitatea și în fața lumii. Preotul nu are voie să se prevaleze de ceea ce a auzit la spovedanie, în nici o împrejurare și sub nici o formă. Fiindcă ceea ce s-a spus la spovedanie este lucru de mare taină, este lucru de mare

încredere în preot și în Dumnezeu. Preotul nu-ți poate fi decât prieten de încredere. El îți știe secretele. Dar le știe ca pe secretele încredințate lui Dumnezeu, nu lui. De aceea Preotul duhovnic are în mâinile sale inimile credincioșilor săi. De aceea e ascultat. De aceea este iubit. El este cel care îi împacă pe credincioși cu Dumnezeu. Cine uită acest lucru despre preot înseamnă că nu știe ce este un preot. Preotul care uită despre sine acest lucru nu este un adevărat preot. Dar cei care sunt adevărați preoți țin în mâinile lor sufletele comunității ce le-a fost dată în păstorie, mai mult decât oricine altul. Ei știu că din mâinile lor se vor cere sufletele ce le-au fost încredințate. Preotul ideal este acela care se luptă să ajungă în fața Dreptului Judecător cu întreaga lui turmă. Una pe pământ, una în ceruri...

Stelian Gomboș

Sursa: parohiavarzaru.ro

Singura Poartă către Împărăția lui Dumnezeu: Iisus Hristos

Împărăția Cerurilor, comprimată într-o sămânță mică, a luat-o un Om și-a aruncat-o în grădina Sa, lumea, și s-a făcut (creștinul) copac mare și păsările cerului s-au sălășluit în ramurile lui.

Împărăția Cerurilor nu este pentru păsări, ci pentru oamenii care trăiesc „ca păsările” – mai desprinse de pământ și firea pământească, trăind mai după firea lor cerească, trăind mai „în grija lui Dumnezeu” decât în grija vieții. Păsările acestea sunt „vulturii” care se vor aduna ca să judece lumea (I Corinteni 6, 2), când pământul va fi stârv.

Împărăția lui Dumnezeu este un aluat pe care l-a luat o femeie (Sfânta Fecioară Maria) și l-a pus în trei măsuri de făină (în firea omenească de acum întreită): sufletul, trupul și Duhul, până a dospit toată.

Pentru veșnicia noastră în Împărăția lui Iisus nici prețul vieții și niciun alt preț nu este prea mare.

Necazurile de acum nu sunt vrednice de a fi în cumpănă cu slava noastră viitoare.

Sunt multe chipuri de a intra în Împărăția lui Dumnezeu, dar numai o singură ușă: Iisus. Dacă nu puteți înțelege Împărăția lui Dumnezeu, cel puțin primiți-o ca un copil în care nu se întâmplă nicio răvășire dialectică.

Părintele Arsenie Boca,

Mare îndrumător de suflete din secolul XX, Cluj-Napoca, 2002, 105-106.

Învățăturile Sfinților Părinți

Luându-ne crucea, bineplăcem Domnului Iisus Hristos, Îl urmăm. Dacă ne urmăm pe noi înșine, nu putem să-L urmăm pe El. Cine nu se leapadă de el însuși, nu poate să vină după Mine și să-Mi urmeze (Matei 10, 38).

Dacă-ți urmezi mintea ta și nu mintea lui Hristos, dacă-ți urmezi voința ta și nu voința lui Hristos, după cum se menționează în Sfânta Evanghelie, sufletul tău nu este curat, nu este sfințit, este pierdut în jungla rătăcirilor stricătoare de suflet și înfiorătoare. Pentru că păcatul, răul, a reușit să zidească înăuntrul nostru, alături de acel suflet cu chip dumnezeiesc pe care l-am primit de la Dumnezeu, propriul lui suflet. Dacă păcatul nostru devine urmare, creează înăuntrul nostru propriul lui suflet. Dacă înfăptuim păcatul, acesta, etapizat, ia chip în sufletul nostru. Alături de acel suflet cu chip dumnezeiesc, pe care Dumnezeu ți l-a dat, tu aduci un străin care te robește.

Acesta stăpânește, pe când tot ceea ce este dumnezeiesc înăuntrul tău este ca și adormit, ca și înțepenit. L-ai diprețuit, și acela nu mai trăiește în tine, moare.

Păcatul creează în noi lumea lui proprie, creează înăuntrul nostru propria lui filosofie, propria lui concepție despre lume. Păcatul urmărește să ia locul lui Dumnezeu în sufletul tău, locul Persoanei (Feței) lui Dumnezeu. Aceasta vrea să o facă păcatul. Păcatul, în realitate, vrea să-l lipsească pe om de acele frumuseți dumnezeiești pe care le are în sufletul său. Dar însuși diavolul se luptă prin intermediul păcatului să făurească înăuntrul tău și înăuntrul meu propria lui icoană. Pentru că păcatul întotdeauna se aseamănă cu diavolul. Întotdeauna, atunci când îl îmbrățișăm, întipărește încet-încet în sufletul nostru propriul lui chip întunecat. Astfel, prin păcat, prin urmarea păcatului, ia chip înăuntrul nostru un alt eu, un alt suflet, un alt sine, acel sine de care Domnul cere să ne lepădăm: „Căci nu fac binele pe care voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvârșesc” (Romani 6, 19).

Sfântul Iustin Popovici, Luarea Crucii ca devenire întru Hristos

Pentru a citi întreaga omilie, accesați:
<https://tinyurl.com/sfantuljustinpopovici>

A Life Changing Conversation

By Monk Raphael (Brown)

The Holy Martyr Photini is the Samaritan woman who met Jesus at Jacob's well in a place called Sychar. Christ and St. Photini had a conversation. St. Photini's encounter with Christ changed her life. This profound and life-changing conversation began with a simple request. "A woman of Samaria came to draw water. Jesus said to her, 'Give Me a drink'" (John 4:7 NKJV). St. Photini could have ignored the request of Jesus. St. Photini could have chosen to tend to her task, get the water that she required and return to her home. St. Photini chose a different response.

Then the woman of Samaria said to Him, "How is it that You, being a Jew, ask a drink from me, a Samaritan woman?" For Jews have no dealings with Samaritans. Jesus answered and said to her, "If you knew the gift of God, and who it is who says to you, 'Give Me a drink,' you would have asked Him, and He would have given you living water" (John 4:9-10 NKJV).

Like the Samaritan woman, our days are filled with tasks that require our attention. Unexpectedly, Christ comes alongside us. Christ invites us to turn our attention toward Him. Right in the middle of our mundane tasks, Christ invites us to participate in a potentially life-transforming encounter. At Jacob's well, St. Photini talked with Christ. In the place where we are at the present moment, Christ comes to us. Christ reaches out to us. Again and again, Christ invites us to respond to His abundant loving kindness.

When I was tonsured a monk, I was named after St. Raphael of Brooklyn (1860-1915). As a young man, St. Raphael studied at the Theological School at Halki. The title of his 1886 thesis was: *The True Significance of Sacred Tradition and Its Great Worth*. St. Raphael began with 2 Thessalonians 2:15: "Brethren, stand fast and hold firm to the traditions that you were taught whether by word or our letter."

Then, in the opening section of his thesis, St. Raphael wrote, "Of these two ways of transmitting divine truth, the one by word, that is, living voice, constitutes sacred Tradition, [and] the other by letter, that is, writing, constitutes Holy Scripture, in both of which all Christian truth, that is, divine revelation, is contained." In Greek, St. Raphael used the phrase ζώσης φωνῇ translated as "living voice" to describe Holy Tradition. Some people may imagine that Holy Tradition is irrelevant, old, dusty and dead. St. Raphael believed that the Holy Spirit moved in and through Holy Tradition to help bring us closer to God. For St. Raphael, Holy Tradition is a living voice that speaks to the depth of our heart and soul.

Attentiveness to the living voice of Holy Tradition is a theme of the early fathers of the Church. A striking example is found in the writing of St. Papias. Regarding St. Papias of Hierapolis, St. Nicolai Velimirovic wrote: "He was a disciple of the holy apostles and a Patristic writer. From him, we have testimony concerning the Gospels of Matthew and Mark, the four Mary's and the Lord's brothers, as well as one incomplete manuscript: 'A Commentary on the Words of the Lord.' He died in about 130."

St. Papias wrote: "But I shall not be unwilling to put down, along with my interpretation, whatsoever instructions I received with care at any time from the elders, and stored up with care in my memory, assuring you at the same time of their truth. For I did not, like the multitude, take pleasure in those who spoke much, but in those who taught the truth; nor in those who related strange commandments, but in those who rehearsed the commandments given by the Lord of faith, and proceeding from truth itself. If, then, anyone who had attended on the elders came, I asked minutely after their sayings -- what Andrew or Peter said, or what was said by Philip, or by Thomas, or by James, or by John, or by Matthew, or by any other of the Lord's disciples; which things Aristion and the presbyter John, the disciples of the Lord, say. For I imagined that what was to be got from books was not so profitable to me as what came from the living and abiding voice."

In this passage, St. Papias declares that he received the living voice of Holy Tradition from the Apostles. Within the Orthodox Church, the living voice of Holy Tradition is handed on from one generation to another generation. Each person is given the opportunity to hear the power of the living voice and so be changed, becoming a new person in Christ. Through the church, in every time and place, Christ works for our healing and our salvation.

Obstacles of one kind or another always confront us. The good news is that our most merciful Lord is always near, helping us in our struggles. St. Tikhon of Zadonsk exhorted the serfs to cherish their freedom and high dignity in Christ: "Though you are called slaves, you are freemen in Christ; in your body you work for men, but your souls are free from the works of sin; you have no freedom and nobility like your masters, but your souls are bejewelled with Christian freedom and nobility. Rejoice, for the inheritance of the sons of God awaits you also. ...They will leave all that they possess. Remember the poverty of Christ! Poor people, you beloved sufferers, do not faint in your hearts; here you suffer with Lazarus, but together with him you will dwell in the bosom of Abraham!"

At first glance, this passage describes a paradox. How can those who are experiencing slavery be free? And yet, I find the mystery of this paradox in our life in Christ to be a deep well-spring offering us hope for our struggle. Given my cerebral palsy, as my age increases, my mobility decreases. The passage quoted above reminds me that Orthodox Christians are not held

captive by our circumstances. As Orthodox Christians, our hope rests in God and not in ourselves. No matter our exterior condition, our interior life offers to us the possibility of true freedom in Christ. Once more, we encounter the transformative power of the living voice. For example, St. Tikhon of Zadonsk taught, “When you read the Gospels, Christ speaks to you; when you pray, you are speaking to him. O sweet colloquy, joyous and amiable colloquy! God speaks to man, the King of Heaven converses with his corruptible servant!” Our gifts, our weaknesses, and our struggles shape the contours of our particular circumstances.

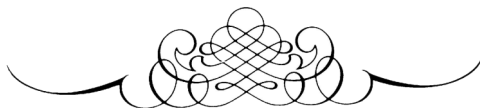
Day by day, we turn to Christ for help as we strive to grow as persons created in the image and likeness of God. Prayerful repentance can use the particular circumstances of our lives to help us grow in Christ by the power of Divine grace through the sacraments of the Church, in particular Holy Confession and Holy Communion. Christ proclaimed: “Behold, I stand at the door and knock. If anyone hears My voice and opens the door, I will come into him and dine with him, and he with Me. To him who overcomes I will grant to sit with Me on My throne, as I also overcame and sat down with My Father on His throne. “He who has an ear, let him hear what the Spirit says to the churches” (Revelation 3:20-22 NKJV).

The Feast of the Holy Martyr Photini, the Samaritan Woman

February 26, 2022

Footnotes:

1. St. Raphael M. Hawaweeny, *The True Significance of Sacred Tradition and Its Great Worth*. ed. and trans. Patrick Demetrios Viscuso (DeKalb, IL.: NIU Press, 2016), 47.
2. Ibid, 47-48.
3. Ibid, 97.
4. Holy Bishop Nicolai Velimirovic, *The Prologue from Ochrid*. vol. 1 trans. Mother Maria. (Birmingham: Lazarica Press, 1985), 199.
5. St. Papias, *Fragments of Papias*. trans. A. Cleveland Coxe in *Ante-Nicene Fathers*, vol. 1, ed. Alexander Roberts, James Donaldson and A. Cleveland Coxe (Buffalo, N.Y.: Christian Literature Publishing Company, 1885; reprint, Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers Inc., 1994), 153.
6. Nadejda Gorodetzky, *SAINT TIKHON OF ZADONSK: Inspirer of Dostoevsky*, (Crestwood, NY: St. Vladimir’s Seminary Press, 1976), 232.
7. Ibid, 44.

From Parishes and Monasteries...

His Eminence, Archbishop Nathaniel's visit to the parish of The Nativity of the Ever Virgin Mary (St. Mary) in Calgary, AB, (July 10, 2022).

Vizita pastorală a Înaltpreasfințitului Nathaniel la Parohia Nașterea Maicii Domnului (Sf. Maria) din Calgary, AB (10 Iulie, 2022).

The consecration of the church of the The Protection of the Holy Virgin Monastery by His Eminence, Benjamin, His Eminence, Archbishop Nathaniel and His Grace, Bishop Andrei, Lake George, CO (August 24, 2021).

Sfințirea bisericii
Mănăstirii
Acoperământul Maicii
Domnului (Sf. Maria) de
către Înaltpreasfințitul
Benjamin, Înalt-
preasfințitul Nathaniel și
Preasfințitul Andrei,
Lake George, CO (24
August, 2021).

The pastoral visit of His Grace, Bishop Andrei, to Saint Stephen the Great Parish, where he blessed the recently-purchased church building with Holy Water, Pinellas Park, FL (July 31, 2022).

Vizita pastorală a Preasfințitului Andrei la Parohia Sfântul Ștefan, unde a binecuvântat noua clădire a bisericii cu Apă Sfințită, Pinellas Park, FL (15 Iulie, 2022).

His Eminence, Archbishop Nathaniel, and His Grace, Bishop Andrei, at the 20th All-American Council of the Orthodox Church in America (OCA) in Baltimore, MD (July 17-22, 2022).

Înaltpreasfințitul Episcop Nathaniel și Preasfințitul Episcop Andrei la cel de-al 20-lea Congres al Bisericii Ortodoxe din America, Baltimore, MD (17-22 Iulie, 2022).

SUMMER 2022

Solia The Herald

The pastoral visit to the Saint Anne Parish in Pomona, CA, which this year is celebrating 35 years since its founding. (September 17-18, 2022).

Vizita pastorală la Parohia Sfânta Ana din Pomona, CA, cu ocazia împlinirii a 35 de ani de la înființare. (17-18 Septembrie, 2022).

The pastoral visit to the Holy Cross Parish in San Diego, CA, which this year is celebrating 20 years since its founding. (September 17, 2022).

Vizita pastorală la Parohia Sfânta Cruce din San Diego, CA, cu ocazia împlinirii a 20 de ani de la înființare. (17 Septembrie, 2022).

RUGĂȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 13

The 90th Congress of the Romanian Orthodox Episcopate of
America at Saint Mary Cathedral in Cleveland, OH
(September 8-11, 2022).

Cel de-al 90-lea Congreas al Episcopiei Ortodoxe Române din
America la Catedrala Sfânta Maria din Cleveland, OH
(8-11 Septembrie, 2022).

SUMMER 2022

Solia The Herald

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 15

Delegates to the 2022 Episcopate Congress with Archbishop Nathaniel and Bishop Andrei.

Delegații Congresului Episcopiei din 2022 împreună cu Arhiepiscopul Nathaniel și Epsicopul Andrei.

2022 EPISCOPATE CONGRESS HIGHLIGHTS**Pre-Congress Events – Thursday, Sept. 8 & Friday, Sept. 9**

On September 8, 2022, prior to the Annual Episcopate Congress, His Eminence Archbishop Nathaniel and Bishop Andrei concelebrated the Hierarchal Divine Liturgy on the feast day of the Nativity of the Birthgiver of God at St. Mary Cathedral, Cleveland, Ohio. On the afternoon of September 9, the Clergy Conference featured a presentation by Fr. Barnabas Powell, founder of Faith Encouraged Ministries and parish priest of Sts. Raphael, Nicholas and Irene Greek Orthodox Church in Cumming, GA. Following a delicious fish dinner, the Episcopate Council met for its pre-Congress meeting.

Episcopate Congress Meeting – Saturday, Sept. 10

The 90th Episcopate Congress opened on Saturday, September 10, 2022, at 9:20 am with a welcome by Protopresbyter Laurence Lazar, Episcopate Council Secretary, and the Invocation to the Holy Spirit by His Eminence, Archbishop Nathaniel at St. Mary Cathedral, Cleveland, Ohio. Out of a total of 247 possible delegates, 98 were present at the Roll Call. The quorum required for constituting the Congress was 124 delegates. Therefore, the Congress was opened in an informational session until 12 noon. Following the appointment of secretaries and tellers, His Eminence, Archbishop Nathaniel presented his Address to the Congress delegates.

Following the Archbishop's address, delegates had an opportunity to informally ask questions and make suggestions on the narrative reports contained in

the Congress Report booklet which they had received via email prior to arriving in Cleveland, and in written form after registration in person. At 12:02 pm, as provided for in the By-Laws, the quorum requirement dropped to one-third of the total possible delegates, so a quorum was present and Fr. Ian Pac-Urar, the Second Chair Pro-Tempore, officially called the meeting to order and the Agenda was approved.

Following a break for a group photo and lunch, the Congress reconvened and the delegates: approved the minutes of the 89th Congress; discussed and approved the narrative reports; discussed and approved the Department of Finance report.

Under New Business, the Episcopate Council recommended the approval of the Proposed Budget for 2023. Following discussion, the delegates approved the proposed budgets for general administration and departments for 2023.

Prior to adjourning the meeting, Fr. Lazar thanked Protopresbyter Remus Grama (Dean of the Great Lakes Deanery) and the faithful of St. Mary Cathedral for hosting the Congress. Fr. Pac-Urar then recognized Fr. Lazar for his decades of service as Secretary of the Episcopate Council, as a Dean, and as Chair of the Congress, after which Fr. Lazar led the Congress in a closing prayer followed by the Benediction by His Eminence, Archbishop Nathaniel. The 90th Episcopate Congress was adjourned at 4:24 pm.

Memorial Service, Great Vespers, Banquet & Cultural Program – Saturday, Sept. 10

At 6:30 pm, the delegates gathered in the church for the memorial service in memory of Bishop Policarp, Archbishop Valerian, departed clergy and faithful delegates during the past year and the victims of 9/11. Following the service, Great Vespers was celebrated with beautiful responses led by Episcopate clergy and Cantor and Subdeacon John E. Lazar.

A festive banquet in St. Mary's Social Center followed the services. The St. Mary Cathedral hosts made the Congress delegates feel especially welcome with elegantly decorated tables and an exquisite Romanian menu. The Doina Romanian Folklore Ensemble from Canton, Ohio, performed entertained the delegates with dances and songs. Spontaneously, performer Carmen Baban, a delegate from St. Mary Parish in Colleyville, Texas, also lifted the energy of the banquet attendees with a couple of well-known Romanian pieces.

Hierarchal Divine Liturgy and Closing Lunch – Sunday, September 11

His Eminence, Archbishop Nathaniel concelebrated the Hierarchal Divine Liturgy with His Grace, Bishop Andrei on Sunday surrounded by the clergy and lay delegates as a fulfillment of and sacred seal placed upon the 90th Epis-

copate Congress. The clergy led the hierarchs in procession into the church at the end of Matins and before the beginning of the Liturgy. Archbishop Nathaniel offered the cross for veneration to the faithful in the pews as he processed to the front of the church. Following the gospel, Fr. David Wey (Sts. Constantine & Helen Parish, Indianapolis IN - English) and Fr. Karol Bratosin (St. John Chrysostom Parish, Old Hickory, TN – Romanian) offered inspiring sermons. At the conclusion of the service, His Eminence Archbishop Nathaniel preached and thanked the delegates who had traveled from near and far to finally be together after the separation caused by the coronavirus. Before the dismissal and veneration of the cross, His Grace Bishop Andrei introduced each of the clergy by name and the parish to which they are assigned. The Cathedral Parish treated the faithful to a light and appetizing lunch prior to their departure home.

Many thanks to Protopresbyter Remus Grama, Spiritual Father of St. Mary Cathedral and Dean of the Great Lakes Deanery, the ladies who provided delicious meals, and all the Congress Committee members for their wonderful hospitality!

David Oancea
Chancellor

Cuvânt la Înălțarea Sfintei Cruci

Sfântul Ioan Maximovici

Crucea, care până la Hristos a fost unealtă de tortură, stârnind groază și silă, după moartea lui Hristos pe Cruce a devenit arma și semnul mântuirii noastre. Prin ea, Hristos l-a sfărâmat pe diavol, de pe ea S-a coborât la iad și slobozindu-i de acolo pe cei ce se chinuiau, i-a adus în împărăția Cerească.

Imaginea Crucii este înfricoșătoare pentru demoni și ca semn al lui Hristos, este cinstită de creștini. Domnul i-a arătat-o pe cer Împăratului Constantin, aflat în drum spre Roma, să se lupte cu tiranul care pusese mâna pe putere; făurindu-și un stindard în formă de cruce, împăratul Constantin a repurtat o victorie deplină. Fiind ajutat prin Crucea Domnului, împăratul a rugat-o pe mama sa, împărăteasa

Elena, să caute Crucea de viață făcătoare; și Cuvioasa Elena, îndreptându-se spre Ierusalim, după multe căutări, o găsi. Multe vindecări și alte minuni s-au făcut și se fac atât prin Crucea Domnului, cât și prin imaginea ei. Prin ea, Domnul păzește poporul Său de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți. Biserica Ortodoxă prăznuiește cu multă solemnitate aflarea Sfintei Cruci, amintindu-și totodată și arătarea Crucii pe cer împăratului Constantin.

În această zi și în alte zile închinat Sfintei Cruci noi ne rugăm lui Dumnezeu să-Și reverse milostivirile nu numai unor persoane în parte, ci și întregii creștinătăți, întregii Biserici. Foarte sugestiv vorbește despre aceasta troparul Sfintei Cruci, alcătuit în secolul al VIII-lea, când prietenul Cuviosului Ioan Damaschin, Sfântul Cosma, episcopul Maiumei, a scris toată rânduiala slujbei Înălțării Sfintei Cruci: *„Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta, biruință (binecredincioșilor) împărați asupra celor potrivnici dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău”*. Începutul acestei rugăciuni este preluat din Psalmul 27.

În Vechiul Testament, prin cuvântul „popor” se înțelegeau numai mărturisitorii credinței adevărate, oamenii cei credincioși lui Dumnezeu. „Moștenirea” era tot ce Îi aparține de fapt lui Dumnezeu, era avuția lui Dumnezeu, așa cum este Biserica lui Hristos în Noul Testament. Rugându-ne pentru mântuirea poporului lui Dumnezeu (a creștinilor) atât de muncile veșnice, cât și de nenorocirile pământești, noi ne rugăm Domnului să binecuvânteze, să trimită harul Său și darurile Sale întregii Biserici și să o întărească launtric.

Rugăciunea de a da „biruință împăraților”, marilor țiitori ai lumii acesteia, are ca punct de pornire Psalmul 143, stihul al 10-lea și amintește de biruințele repurtate de regele David, prin puterea lui Dumnezeu și de asemeni, de victoriile dăruite împăratului Constantin prin Crucea Domnului. Această arătare a Crucii i-a făcut pe împărații care până atunci îi prigoneau pe creștini să devină apărătorii Bisericii de vrăjmașii cei din afară, de „episcopii din afară”, după formula Sfântului împărat Constantin.

Biserica, întărită pe dinăuntru de harul lui Dumnezeu și îngrădită pe dinafară, este pentru creștinii ortodocși „cetatea lui Dumnezeu”, lăcașul dumnezeiesc, de unde pornește Troparul [înălțării] Sfintei Cruci.

Felurite nenorociri au zguduit lumea, au dispărut popoare, au pierit orașe și state întregi, dar prigonita și chiar sfâșiata pe dinăuntru Biserică stă neclintită, căci porțile iadului nu o vor birui. Astăzi, când strădaniile conducătorilor lumești de a stabili ordine pe pământ rămân neroditoare, singura armă de nădejde a lumii rămâne aceea despre care cântă Biserica: „Crucea este apărătoarea întregii lumi, Crucea este înfrumusețarea Bisericii, Crucea este

puterea împăraților, Crucea este întărirea credincioșilor, Crucea este slava îngerilor și rana demonilor”.

De ce rugăciunile către Crucea de viață dătătoare sunt unite cu rugăciunile pentru împărați? Ca armă a mântuirii noastre, Crucea Domnului a început să fie cinstită de creștini încă din vremurile apostolice. Însă, în timpul prigoanei creștinilor, ea putea fi cinstită numai pe ascuns. „Hristos Cel Răstignit” era sminteală pentru iudei și nebunie pentru păgâni. De aceea, creștinii nu cinsteau Crucea în mod deschis, ca să nu o expună batjocurilor. Ei ascundeau imaginea Crucii sau o reprezentau astfel încât păgânii să nu-și dea seama că desenul respectiv reprezenta în mod ascuns Crucea.

În anul 312, împăratul Constantin cel Mare, în timpul campaniei spre Roma a văzut pe cer imaginea unei cruci, cu inscripția „NIKA”, adică „biruiește!”. Făurindu-și un steag de luptă în formă de cruce, împăratul Constantin a pornit la război, a înfrânt dușmanul și a cucerit Roma. În amintirea acestei victorii, el a poruncit să fie așezată la Roma o statuie a lui cu o cruce în mână, cu inscripția: „Prin acest semn mântuitor am eliberat Roma de tiran”. La scurtă vreme după aceasta, edictul de la Milan îngăduia mărturisirea creștină; însuși împăratul Constantin a dat exemplu de cinstire a Crucii, poruncind să fie reprezentat cu o cruce în mână chiar și pe monezi.

De două ori a mai văzut împăratul Constantin Crucea pe cer, în campaniile lui ulterioare, ceea ce l-a întărit și mai mult în cinstirea Sfintei Cruci. După dorința împăratului, mama sa, Sfânta împărăteasă Elena, a întreprins o călătorie la Ierusalim și a aflat acolo Sfânta Cruce de viață dătătoare. Ea a adus o parte a Crucii la Țarigrad și împărații Bizanțului, când plecau în călătorii, o luau cu ei, nădăjduind să primească prin Cruce ajutor de la Dumnezeu. Iată de ce, în minunatele cântări bisericești care o proslăvesc, Sfânta Cruce este lăudată și pentru ajutorul primit prin ea de împărații dreptcredincioși.

Totodată, Biserica Ortodoxă, urmând îndrumarea Sfântului Apostol Pavel, se roagă pentru împărați, chiar și pentru cei păgâni, întrucât ei sunt apărătorii ordinii, iar nu prigonitorii credinței și a înălțat mereu rugăciuni către Dumnezeu pentru ca puterea Crucii să-i ajute pe împărații care își pun nădejdea în ea. Slujbele Sfintei Cruci din fiecare miercuri și vineri, zile în care sunt pomenite Patimile lui Hristos și din celelalte praznice ale de viață făcătoarei Cruci sunt pline de astfel de rugăciuni, în ele se spune: „Crucea este puterea împăraților”, „cu tine se laudă credincioșii noștri împărați, căci prin puterea ta poporul lui Israel cu putere a biruit”, „biruință binecredincioșilor împărați asupra celor potrivnici dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău”, „lemn cinstit, dătător de biruință împăraților împotriva barbarilor”. De astfel de formule și altele așijderea sunt pline slujbele Sfintei Cruci.

Este remarcabil că multe dintre aceste cântări au fost scrise de Sfinți Părinți care au pătimit crunt de pe urma împăraților iconoclaști, dar ei nu și-au curmat rugăciunile pentru ei, crezând cu tărie că acestor răi împărați le vor urma și împărați binecredincioși. Nici grecii ortodocși, nici slavii din sud nu au schimbat aceste rugăciuni, chiar și atunci când s-au aflat sub stăpânirea turcilor sau a altor stăpâniri străine și chiar dacă acestea erau de altă credință.

Care este rostul rugăciunii pentru împărați din cuprinsul rugăciunilor Sfintei Cruci, când un popor ortodox poate că nici nu-și are împăratul său? În primul rând, popoarele ortodoxe trebuie să se roage nu numai pentru conducătorii lor, ci, ca mădulare ale unui singur trup: trupul Bisericii - trebuie să se roage și pentru alți suverani dreptslăvitori. Cucerii de turci, grecii, sârbii, bulgarii și românii se rugau pentru unicul împărat ortodox de atunci, acela al Rusiei. La fel și datorită rușilor este să se roage nu numai pentru ai săi, ci și pentru suveranii altora, cu atât mai mult cu cât emigranții care trăiesc în țările respective se bucură de protecția lor. În al doilea rând, când înălțăm rugăciuni pentru împărați, nu ne rugăm doar pentru împărații de acum, ci și pentru viitorii împărați dreptslăvitori, căci, după tâlcuirea Sfântului Ioan Gură de Aur, suveranii ortodocși vor deține puterea până la venirea lui Antihrist, îngrădind răspândirea răului.

Iată de ce Biserica Ortodoxă nu încetează să se roage: „biruință binecredincioșilor împărați asupra celor potrivnici dăruiește”. Aceste cuvinte se găsesc în rugăciunea Sfintei Cruci, care se folosește deosebit de des, fiind tropar, adică un fel de imn al zilelor Sfintei Cruci. Primele cuvinte ale acestei rugăciuni compun al 12-lea verset al Psalmului 27 al lui David, iar următoarele sunt preluate din Psalmul 143, scris de David cu ocazia luptei cu Goliat. La început ea a fost compusă ca o sedeaună a octoiului glasului I, pentru cântarea de miercuri și de vineri, între citirea catismelor Psaltirii. Apoi a început să fie folosită, de asemeni și ca tropar al acelor zile, al praznicelor înălțării Sfintei Cruci și a altor zile închinare Sfintei Cruci. Ea se mai citește și la începutul utreniilor de fiecare zi, se cântă la slujba agheasmei mici și de multe alte ocazii.

În Rusia și în alte câteva țări slave, în această rugăciune se introducea și numele suveranului înscăunat, dar conținutul ei principal a rămas întotdeauna textul neschimbat și original, cel pe care l-au scris Sfinții Părinți: „*Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor împărați asupra celor potrivnici dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău*”. Amin.

Sursa: doxologia.ro

<https://tinyurl.com/predicainaltarecruce>

2022 SCHOLARSHIP RECIPIENTS

GOLDY-GEMU SCHOLARSHIP

(\$1,500.00)

The Dumitru Golea Goldy-Gemu Scholarship is awarded to undergraduate college students of Romanian origin. In addition to all the required documents, each applicant writes an essay on the topic: "How My Romanian Heritage Helps Make Me a Better American."

Sofia Chebeleu

Sofia Elena Chebeleu is a second-year student at Messiah University (Mechanicsburg, PA) where her major course of study is Nursing. Her cumulative GPA is 3.94. In her essay, Sofia writes: "Rooted in the Romanian heritage is love for others...I try to share my warm Romanian heritage through my interactions with others and generosity...I contribute to the American society through offering my time, as I uphold the values which my Romanian heritage has taught me." Sofia's parish priest writes: "Sofia's faith, positive attitude, willingness to help others, and dedication to anything that she is involved in is great to see in a young woman."

Yasmin Biyashev is a first-year student at Bowdoin College (Brunswick, ME), where her intended major course of study is Economics and Government Studies. Yasmin graduated from Walter Peyton College Preparatory High School (Chicago, IL) in May 2022 with a 3.98 GPA. In addition to academics, she engaged in numerous activities and organizations: research assistant at Northwestern University; president for Gender Equity for Teens Club; City Conference Board Leader for the National Honor Spanish Society; recipient of the Illinois seal of Biliteracy for Spanish and English; student speaker panelist and participant at the Johns Hopkins Global Health Leaders Conference; intern with the Chicago Teachers Union through DePaul University; language arts tutor for Chicago Teen Mentors; Tutoring Coordinator for Jesse White Tumblers Tutoring Center; magazine writer and editor for: *On the Money Magazine*, *Payton AAPI Heritage Zine*, and *Payton*

Yasmin Biyashev

SUMMER 2022

Solia The Herald

Art and Literature Magazine. In her essay, Yasmin writes: “When I think of my Romanian heritage, I envision the warmth of community and our connected voices...My Romanian heritage is a monument to resilience. The qualities intrinsic to my family’s survival reflect the ability to evolve in new situations and move forward.” One of Yasmin’s recommendations noted: “Ms. Biyashev proved herself to be a meticulous and hard-working young woman with notable work ethics. Her rare-to-find maturity for her age made her very comfortable to work with in a place that demands it.”

WILLIAM R. STANITZ / AROY SCHOLARSHIP (\$1,000)

In August of 1971, the Constantin J. Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, William Robert Stanitz, who met a premature tragic death in California.

Andra Popa

Andra Stefania Popa is the recipient of the 2022 William R. Stanitz / AROY Scholarship. Andra is a second-year student at the University of Guelph (Guelph, ON Canada), maintaining an overall academic average of 98.6%, with a goal of attending medical school. Prior to university, she consistently achieved the highest academic average in the schools she attended and received numerous academic awards. In high school, some of her extra-curricular activities included: writing for and editing the school newspaper; tennis team; Environmental Council; peer tutor; and secretary of the Wellness Club. Andra is a founding member of the Youth

Association at Holy Forty Martyrs of Sebaste Parish (Aurora, ON) and has participated in numerous activities and fundraisers, including as a counselor at the Canada Central Deanery’s St. Anthony the Great Summer Camp in 2019. At university, she is a member of the Christian Orthodox Campus Ministry Association and has applied to serve in a leadership position. In his letter of recommendation, Andra’s parish priest writes: “Andra Stefania Popa is a strong person, enthusiastic, and highly motivated in everything that she does. She is also sincere and conscientious and an extremely accomplished student... Andra has proven her passion, moral values and leadership qualities to her peers and to our community.”

In Support of “A Declaration for Orthodox Christian Unity in America”

A Declaration for Orthodox Christian Unity in America

We believe that we are the most fortunate of people, blessed by God to be Orthodox Christians and to be free Americans. We accept the responsibility to “make disciples of all nations” on these shores, as Christ required of us at His Ascension.

We take inspiration from the statement in 1922 of Ecumenical Patriarch Meletios, who said: “I have seen and understood how exalted the name of Orthodoxy could be...if more than two million

We are guided in this by clear Church canons and traditions: that there be only one Orthodox Christian bishop in any location; that foreign bishops have no authority outside their own territory; and that under the established Orthodox tradition of a great majority of places, when an Orthodox Christian national community is developed in a new territory, a single local church be established, uniting every believer in Orthodox doctrine.

To the Orthodox Christian Faithful in America:

“I saw the largest and best of the Orthodox Church in the diaspora (that is, in regions where Orthodox Christians live dispersed from their native lands), and I understood how exalted the name of Orthodoxy could be, especially in the great country of the United States of America, if more than two million Orthodox people there were united into one church organization, an American Orthodox Church.”

Ecumenical Patriarch Meletios IV
(Enthronement Speech, February 1922)

On July 5, 2022, *A Declaration for Orthodox Christian Unity in America* (bit.ly/DeclarationUnity) was published and widely distributed. Addressed to the Assembly of Canonical Orthodox Bishops of the United States of America (ACOB), it solicits the signatures and support of all Orthodox Christians everywhere to convince the bishops here and in the Old World, of the rectitude of the call for a united, autocephalous American Orthodox Church. In this article, we expand on the reasons to support the Declaration and the action it promotes.

During the late 19th Century and until the Russian Revolution, the unity of the multicultural ethnic presence of Orthodox Christianity in America was guided by the Russian Patriarchate working in a conciliar manner with other ethnic hierarchs. These pioneer leaders, including Saints Tikhon and Raphael (Hawaweeny), realized that the unique situation in the vast geographic area of the North American Continent and the pluralistic social order of the New World required a unified Orthodox Christian Church. This thrust for unity was interrupted by events outside of the boundaries of North America. The Russian Revolution had consequences which affected the development and expan-

sion of Orthodoxy in the United States. This historic event contributed to the fragmentation of New World Orthodoxy into ethnic jurisdictions. The Standing Conference of Orthodox Bishops of America (SCOBA) attempted to address this fragmentation at Ligonier in 1994 to no avail, because the foreign overseers did not support this effort.

SCOBA Bishops in 1994 understood that a new era should begin, because the Church in America under its leadership had developed reputable theological seminaries and educated clergy to meet the unique needs of the faithful in North America. The Church created Orthodox Christian education programs and built and maintained parishes, to cite a few of the major accomplishments. The Church developed stewardship programs that not only finance its infrastructure but also generously provide financial support to the Mother Churches. Despite the heroic accomplishments of the early immigrant generations, the continued fragmented administrative structure of this mature Church in North America impedes efforts to fulfill its mission. Instead of growing the Church, we are seeing increasing declines in membership and participation across jurisdictions.

Recognizing this uncanonical situation, bishops representing all of the universally-recognized autocephalous Orthodox churches established the Assembly of Canonical Orthodox Bishops in the United States in 2009, to address the issue of fragmentation and disunity characterized by more than one bishop in one city. Still, little progress has been made on the issues that fragment and disunite Orthodoxy in the United States. This lack of progress is the result of the fact that all the Orthodox bishops, except for the synod of the Orthodox Church in America (OCA), are appointed and directly responsible to the foreign patriarchs and bishops from abroad who appointed them.

Even in this 21st century, external forces are responsible for the canonical disorder of the Church in America. This fragmentation keeps the Church in America from developing and fulfilling its Apostolic mission to bring the Good News of the Gospel to the people of the Americas. Autocephaly will empower the Bishops of the Assembly to unite and grow the Church.

Unity of the Orthodox Christians in the USA brings together the resources of the 12 jurisdictions (i.e., financial, human, intellectual, spiritual, liturgical, musical) of the diverse Orthodox faithful. This would make Orthodoxy in America a more viable, diverse, religious group in North America. Our unity outreach would be enormous.

Presently, we often have little presence in the public square of our home communities. We have fragmented philanthropy, education, care for our children, seniors and families. Few institutions exist to serve the wider community.

The Assembly of Bishops needs to transform itself into the synod of bishops in North America and elect its own head according to Orthodox doctrine and tradition. This relevant transformation of administration will also have consequences and ripple effects that will spread beyond Orthodox Christianity and affect the schismatics and iconoclasts. Transforming the administrative life of the Orthodox Church in North America will rekindle outreach, commitment and renewal of our 2,000-year-old Apostolic Church.

Orthodox faithful of all ages want to be part of a church community that shares its gifts with its neighbors and builds community. They want the Light of Orthodoxy to shine and not hide under a bushel. Let the Comforter, the Spirit of Truth, present everywhere and filling all creation, guide us.

Support for the *Declaration for Orthodox Unity in America* is critical, because it signals that clergy and laity understand the importance of working together in the process of renewal of Orthodoxy in the United States. The increasing trend of apathy and nominalism is the result of ignoring our history and practices. We must stem the tide of decline to avoid the result we do not want: a no-growth “remnant” Church in the United States.

Let us be guided by Patriarch Bartholomew’s charge to the Assembly of Bishops meeting in Dallas, Texas, in 2014. He said in part: “... the time has surely come to move beyond words to actions. We know much better than what we actually do. We are called to put our theory and theology into practice. We are called to move beyond what is ‘mine’ and what is ‘yours’ to what is ‘ours’. From now on, this is how we should conceive and conduct all of our ministries and resources, all of our departments and initiatives. Otherwise, we do not practice what we preach. It is really up to us to accept the challenge or refuse the call.” His message supports “A Declaration for Orthodox Unity in America.” You can participate by **adding your name to the Declaration** (sign the Declaration online at: <https://bit.ly/DeclarationUnity>).

Source: Orthodox Christian Laity
(<https://ocl.org/orthodox-christian-unity-in-america/>)

**Add your signature to the Declaration
by scanning the
QR Code to the right with your
smartphone or visit:
bit.ly/DeclarationUnity.**

*The Declaration is a project supported
by Orthodox Christian Laity (ocl.org)*

SUMMER 2022

Solia The Herald

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Cornel & Sharon Ivascu, Franklin, MI.....	\$500.00
Drs Jeffrey & Felicia Ivascu-O'Connor, Birmingham, MI	\$500.00
Elaine Luca, Struthers, OH	\$100.00
Manuela Cruga, Waterford, MI	\$50.00

GENERAL DONATIONS

St Mary, Anaheim, CA	\$1,500.00
(Hierarch Travel Expense)	
St John, Vaughan, ON	\$1,480.60
(Hierarch Travel Expense)	
V Rev Dr David Subu, Springfield, VA.....	\$1,200.00
(Camp Vatra)	
Holy Trinity, New Westminster, BC.....	\$1,485.20
(Honorarium)	
Descent of the Holy Spirit, Oregon City, OR.....	\$1,200.00
(Hierarch Travel Expense)	
St Thomas, St Louis, MO	\$1,012.87
(Hierarch Travel Expense)	
St Dimitrie, Frederick, CO.....	\$1,000.00
(Hierarch Travel Expense)	
St John the Baptist, Kitchener, ON	\$1,000.00
(Hierarch Travel Expense)	
St Mary, Falls Church, VA	\$1,000.00
(Hierarch Travel Expense)	
St Nicholas, Regina, SK	\$742.90
(Hierarch Travel Expense)	
St Elias, Schomberg, ON	\$735.90
(Hierarch Travel Expense)	
St George, Toronto, ON.....	\$725.78
(Hierarch Travel Expense)	
St George Cathedral, Southfield, MI.....	\$328.00
(Ukrainian Refugee Project)	
Richard & Patricia Long, Akron, OH	\$178.08
(ARFORA Convection Oven Project)	
Vee & Susan Petrescu, Los Angeles, CA.....	\$96.95
Psa Lenora Wright, Uniontown, OH.....	\$72.75
(ARFORA Convection Oven Project)	
Maria Corondan, St Clair Shores, MI	\$45.00
Flora Cocora, Dearborn Hts, MI	\$20.00
(Blessings on Marriage of Stephan & Victoria Subu)	

MEMORIAM

Niculae & Ioana Enachi, Toronto, ON.....	\$1,000.00
(IMO Our Mothers: Maria & Aneta)	
Rodica Dicoi, Boca Raton, FL	\$200.00
(IMO Banciu Family & Natalia Reed-Lopez)	
Rodica Dicoi, Boca Raton, FL.....	\$100.00
(IMO Valer Pufescu)	
Flora Cocora, Dearborn Hts, MI	\$20.00
(IMO V Rev Father John & Psa Elena Surducan)	

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 29

Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$20.00
(IMO Traian & Anna Moga)	
Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$20.00
(Baby Ava-Jo Subu)	
Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(Tati Mosu George Subu)	
Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(IMO Attorney & Mrs George N Subu)	
Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(IMO Blaise Christian Hebert)	
Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(Nicholas Eugene P Cocora Jr)	
Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(Nicholas George P Cocora Sr)	
Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(Dr Nicholas Socarda-David)	

2022 EPISCOPATE ASSESSMENT

Holy Nativity, Chicago, IL	\$26,610.00
St George Cathedral, Southfield, MI.....	\$18,700.00
St George, Toronto, ON.....	\$5,520.00
St John of Suceava, Manchester, NH.....	\$2,890.00
St Anne, Pomona, CA.....	\$2,380.00
Holy Ascension, Montreal, QC.....	\$995.00
Annunciation, Grand Rapids, MI.....	\$620.00
Sts Michael & Gabriel, Palm Springs, CA.....	\$85.00

VATRA GENERATIONS

Descent of the Holy Spirit, Oregon City, OR.....	\$5,000.00
Liviu D Tanase. Tarpon Springs, FL	\$2,000.00
Atty Michael Lawrence, Layton, UT	\$1,788.20
Holy Cross, Alexandria, VA.....	\$1,000.00
Ruxandra & Corneliu Munteanu, Mississauga, ON.....	\$740.70
M/M Stefan Russu, Kitchener, ON.....	\$494.70
Cornelia Golovanov.....	\$488.40
Alexandru & Alina Boesteanu, Willow Grove, PA.....	\$250.00
V Rev Fr Michael & Psa Lillian Lupu, Calgary, AB	\$121.26
Patricia Ann Barbat, Hermitage, PA	\$100.00
Protopresbyter Laurence & Psa Anita Lazar, Southfield, MI.....	\$100.00
Valerie M Nelson, Chicago, IL.....	\$100.00
Silvi Samoila	\$100.00
Ricky Tonita, Regina, SK.....	\$100.00
Susan Vasu, Cleveland, OH.....	\$100.00
Alina Kleinhenz, Lansing, MI	\$96.95
Elena Alina Gheorghe.....	\$75.00
Anonymous	\$50.00
Dr Gary Scavnick, Novi, MI.....	\$50.00
Ross Heckman.....	\$25.00
V Rev Fr David Hudson	\$25.00
Anonymous	\$4.00

VATRA GENERATIONS – WATER WELL PROJECT

Rev Fr Peter & Psa Magda Andronache, Cedar Rapids, IA	\$1,100.00
---	------------

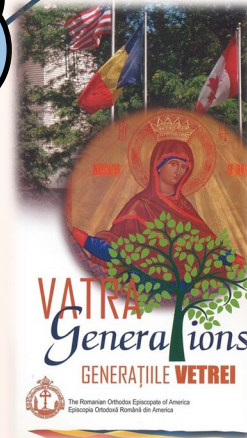
SUMMER 2022

Solia The Herald

**Vatra
Generations
Appeal**

**Goal:
\$700,000**

**\$529,542.82
Collected as of
September 20,
2022**

**Renovations to the Main Residence at Vatra
Românească continue! Thank you to everyone who has
contributed to the VATRA GENERATIONS Project!**

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 31

